

השבועון המצוייר לאיפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליר) תיאטרון "א"ה"ל 26785 טל. 136 ת.ד. מען המברקים: "עלומפרס" מו"ל: העולם הזה בע"מ מורס: דפוס ישראל בע"מ, ת"א

מס' 845 שנה 17 כ"ה טבת תשי"ד 31. 12. '53

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: אורי סלע הכתב הראשי: עמנואל פרט

חברי המערכת: משה בן-אפרים, יהואל בשן, יהודה נבאלי, נצה נבי, לילי גלילי, אוסקר מאובר, סילבי קשת צימרי שערין: יואל בוכחלרי, שלמה בדרור, שמואל בק, שרגא זייל, זאב ליפמן, סיליס סונר, מאול קור, נרט רוטשילד

סופרי חוץ: נבראל דנון, יוש, מקסים סלומון מנהל מעבדה: דוד טחנין ראש המנהלה: שלמה הררי

עורך משנה, תבנית: רענן לוריא הצלם הראשי: דן ברנע

מנהל מבצעים: שלמה אדיר

בין דם לדם

יוזעפטי ששון ממכתבו של ג'נבי בודור (העולם הזה 843) שבזמן האחרון החל עיתונכם להיות שופרה של תנועת החרות, מסני שדרש הכרה בחללי אצ"ל ולח"י.

נזיר ערשיים

מה היא התנועה שלכם למנופת הבוגרים המח' ליפים את דמם ועובדים בסיטונות לצד המחלוקת חבילות ודולארים או כרטיסי נסיעות מן הארץ? ברנע מילאם פוסם מים? נראה מה אתם נותנים לאלה המוכרים דבר לא להם עבור נזיר ערשיים! המוכר היום את דתו בעד הבטחה של נסיעה, ימי כור מחר את מולדתו לערבים.

חללים עם הגבול

בזמנו פרסם העולם הזה (835) מאמר על מעשי קיביא, בו הנו על הנרדפים, אחינו בני ישראל. הגני מציע לכם שתחללו מסיפורם מאמרי סני' נוריה על חלאת המין האנושי, משאנו ורודפינו, לכל ניראה קבל העולם כולו כעס חסר-דעת, היוצא להנו על רוצחיו.

שמואל דינסקי, ניו-יורק

העולם הזה פירסם את התמונות תוך התנגדות פנימית עמוקה. הכריע את הכף קרבנות להרואת את שני צידי המטבע ואת קורבנות המלחמה הועירה משני עברי הגבול.

שחור לבן

בזמן הקצר שאני מכיר את העולם הזה נוכחתי לדעת שאפשר לשנוא אותו או לאהוב אותו, אך אי אפשר להישאר אדישים. אך יש פנס חשוב בצורה בה הנכם מעלים את הכעיות: אי אפשר להציג מסקנות. קחו לדוגמא את מאמריכם "דופי קים את השחורים". קראתי את תוכנות הקוראים והיפשתי את הי חשבה לאשתי: האם דופיקים באמת? אם לא דופיקים אז כסדר. העניין הזה הביא מאמר סני' סציוני, ואפשר להתייחס אל זה כאל רפורטז'ה מעניינת על חיי המין של האפרו-אמריקאים. אבל אם כן דופיקים? העניין הזה כתב מאמר, הקוראים הניבו במכתביהם, הכל טוב ויפה — ומה לא? האם לא דופיקים יותר?

הי גבעתי

לא כל אדם ששירת בזמן בחטיבת גבעתי הוא אדם נדל ומפורסם, אשר צריך לכתוב עליו בעיר תונות. אני מקווה כי הימנו ברור.

פילבאנה והטימטום

יעל הירש מסיקה (העולם הזה 844) מהצלחתה של פילבאנה מנגנו שהבחורות המטומטמות ביותר מושכות את הכורים הכרים ביותר. זה נכון. אותי מושכת הקוראה יעל הירש כבר.

הטיפה המתוקה

על פי הכותרת, "על כמה מרה הטיפה המרה" (העולם הזה 844) חשבה שהדובר, בכירה, ברצוני להעיר שחמחקר שלי העלה שליקרים טובים אינם

בגאווה צנועה מזריעה מערכת העולם הזה — גיש לקוראיה בשבוע הבא מיפמך תרבותי ופוליטי יחיד במינו. זו הפעם הראשונה מאז 15 שנה, נאות הוגה-הדעות הבלוט ביותר בעולם היהודי, פרופ' סור.

מרטין בובר

לקב עיתונאי דראון וגז-לות לו את דעתו על הכע-יות המרכזיות של דורנו — ביניהן יחס ישראל לער-בים, הצד המופרש של ההס-כם עם גרמניה, עתידה של הדת היהודית והסיכויים להתחדשות לאומית תרבו-לית. ראיון זה ניתן לעורך הראשי של עיתון זה ונמ-שך כמה שעות.

טיפה מרה, אלא טיפות מתוקות מאד, העריכות לחיר. אם קרה פעם שנשף התחבן, הרי זה באשמת העדרם של הליקרים. הטיפה המרה נפאאת בפירה בלבד.

ברוך ראובן, חולון

העולם הזה יעביר לחוקר בייקון כמה טיפות-לצרכי השוואה מדעית.

דיני והנישואין

התאכזבתי קשות לשמוע שלילי גלילי התאסרה ועל כן תפסיק את תביעתה. ממש כעסתי. שמחתי להכיר בחורה ישראלית צעירה בעלת הומור, כשרון תביעה ומחשבה רצינית כאחד. היתכן כי בחורה זו נראה בחיי נשואין מין. סוף עולם? האם תסתפק בבחישה בסיר המטבח כלב? להפתע, מציאת חבר לחיים והיי נשואין הם השי-למה לחיים שלא צריכים לגוול מבנה משהו. להיפך. יש לי נסיון של שלש שנים בחיי נישואין. אני ממשיכה בלימודי באמנות ובכל זאת משק הבית שלי מסדר.

אמונה יורדן, נוף ים

המערכת מקווה לנתק את לילי מסיר הבשר הפרסי, להגיע להוסיף לבחוש בסיר הדגים הציבורי.

בערכות פארים

אם אמנם יוצג בערכות הנכב של יגאל מוסיונון על במת תיאטרון קאסיפיון של שני הבלורים של פארים (תעולם הזה 844), קים יהיה חשש, שהמטריה תהפך קומדיה. התיאטרון הנידון מעלה על קרשיו, גירד כלל, מחות רחיו המכילים סקסמים מולחלים ונשים יפות המהחלקות לשושה נזונים: מחות לבשות, ולמרי בלתי לבשות. אך יש, ומוצגות שם גם קומדיות טובות, אפילו ספרותיות, פרי עטו של מחזאי מקובל. בעליו ומנהלו של התיאטרון, הוא מיסי גולדרי, קומפוזיטור ואיש עסקים צרפתי ידוע, קשה תביס. כאחד, שנים המיוזיקה-הול המפורסם א. ב. ש. שיר לו. גולדרי הוא יהודי מרומניה, ואומרים שיש לו אחות בת-אביב. עם כל היותו, "ארסתי יותר מהצרחים". לבו רוטס תירד לזכר מוצא. מישוה סיר ל, כי לששונא לפניו מאמר בעתון עברי, בו הוכיחו אותו, מתייב גולדרי בכורסתו, פרת את העתון הפניו והוליד את אבנעו על פני האותיות. "שמי באותיות הקודש" קרא כשבעינו נוצצות דמעות.

יחבן, שהדמעות הללו הן הן שנפחתו גם לזנכת ערבות הנכב. במרכזותיו של מוסיונון, שעמר, ממסבר, על הסוד, כי הכתובת הנכונה היא הדר הנכונה... דרך הנכר, כמובן.

אורי קיטרי, תל-אביב

הצגה אחת של אישר

בביקורתכם על הסרט קיץ אחד של אושר (העולם הזה 843) ציינתם שהצגורה ניתלה בנרות מסוימת. ייתכן שהצגורה מבוגרת, אך הקהל אינו מבוגר. כאשר נמתימו הקטעים הסרטוניים, ראיתי כמו עיני קרוב למחצית הקהל עוזב את האולם.

טימן שגם הקורא רמתי הסיר את מטסו מן הבד, לשעה קלה.

דיני-דמוגשחילי, שאינו מר כן להכיר דהיורה בקיומו של העולם הבא.

כשנראה לאחרונה ארנסט (אל תיחצו בראש התורר) בוויין מסתוד עם עבר-אל-עזיז איבן-סעוד, נ-סוצו מיד שמועות על כחור-תיו של השר הברסי לשעבר לגבי החוריות שהוקצבו לו מלך בהתאם לתקנון הקוראן.

מר בוויין הכחיש שמועות אלה בתוקף, הודיע שאין זה אלא נסיון שיתוף שרתי בין איבן-סעוד ואיבו החתיק, ש-קדם לו בבוואי לעולם הבא עבראלדה איבן-חוסין.

כשנשאל ג'ורג' ברנרד (פיגמליון) ש' מה דעתו על בלס בהיעדרו יוסף (סמא) הצגת מחזהו בתיאטרון ה-

החמישי

היה היה גבר בן פלונסק, שפרש זה לא כבר משלטונסק.

עבדים, הוא הצהיר, אפלטון לא הזכיר, ואם כן — אז טעה אפלטונסק.

השבועון המצוייר לאיפורמציה

ביקורת השבוע

מולן רוג' (קולנוע חן): הס' תכל ב-קנאן ולא במה שיש בו.

אנשים

(מיחד מאת סופרים בעולם הבא).

מסיבת קבלת-פנים מפוא-רת נערכה עלידי איגוד ה-בולשביקים המהוירים לכבוד חברם החדש, לאורנטי

(יהיה מחנך טהור) בריה. בלס בהיעדרו יוסף (סמא) הצגת מחזהו בתיאטרון ה-

הנרדוף לאיזורים. בכל איזור יתכנסו קוראי העולם הזה, בהשתתפות חברי המערכת. הייתי מציעה גם ויכוחים סומביים, עריכת משאלים, איזון טיולים ושיחות על בעיות שונות.

אני חושבת שהעיתון הוכיח את רמתו הצי-בורית הנכונה דווקא במכות אשר ספנו עורכי-האם אותם ברוינים היכו אותם, הרי זה סימן שהפכתם להם לאויב בעל משקל.

טובה זיסקין, תל-אביב

אל תזלזל הקוראה טובה גם במשקל האלות.

מכתבים

מועצות קוראים

גם אני חשבת על הקמת מועצות קוראים, (העולם הזה 844) אבל מעולם לא האמנתי שזה יתקבל על דעתכם. לפי דעתי מועצות אלה יכולות בהחלט לשפר את העיתון.

ראובן איינהורן, חיפה

הדבר מאד הניווין ויתן גם עניין מסוים לאנשי העולם הזה בכל מקום. על ידי שיחות וויכוחים יוכל העיתון להתפתח ולהרחיב את אופקיו... אמנון אטקס, חיפה

אני מציעה שהארץ תחולק למחוזות והערים